

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć IV. — Wydana i rozesłana dnia 10. stycznia 1907.

Treść: (175 i 6.) 5. Ustawa o uregulowaniu spraw, dotyczących aptek. — 6. Rozporządzenie, dotyczące tworzenia wydziałów farmaceutów, zostających w obowiązku.

5.

Ustawa z dnia 18. grudnia 1906

o uregulowaniu spraw, dotyczących aptek.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Rozdział pierwszy.

Apteki publiczne.

Cześć pierwsza.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Rodzaje aptek publicznych.

Apteki, służące powszechnemu obrotowi (apteki publiczne), są albo koncesyonowane albo realne.

§ 2.

Zakaz kumulacji.

Nikt nie może ani posiadać więcej jak jedną koncesję do utrzymywania apteki publicznej, ani też więcej jak jedną taką aptekę sam utrzymywać.

§ 3.

Kwalifikacya osobista.

Do uzyskania prawa do samodzielnego utrzymywania apteki publicznej wymagane są następujące warunki:

1. obywatelstwo austriackie;
2. używanie w zupełności wszystkich praw obywatelskich;

3. posiadanie stopnia magistra farmacyi, uzyskanego zgodnie z przepisami regulaminu nauk i egzaminów;

4. sprawowanie po uzyskaniu wspomnianego stopnia akademickiego czynności zawodowej przez okres minimalny, przepisany postanowieniami tej ustawy;

5. zasługiwanie na zaufanie pod względem utrzymywania ruchu aptecznego.

Za czynność zawodową w rozumieniu postanowienia, pod l. 4 zawartego, uważać należy przede wszystkim zajęcie w służbie farmaceutycznej w jednej z tutejszokrajowych aptek publicznych lub zakładowych. Takie samo znaczenie ma służba prezenyjna jednorocznych ochotników farmaceutów, o ile odbyli ją już po uzyskaniu stopnia akademickiego magistra farmacyi w jednej z c. i k. aptek wojskowych albo c. k. aptek obrony krajowej, z tem ograniczeniem, że służba ta policzona być może tylko w wymiarze maksymalnym jednego roku.

Czy i o ile inne czynności, z zawodem aptekarskim w związku będące lub zawodowi temu pokrewne, uważane być mają za czynność zawodową w rozumieniu postanowienia pod l. 4, postanowione będzie po wysłuchaniu reprezentacyi stanu aptekarskiego drogą rozporządzenia.

Czynność zawodowa, pod l. 4 wzmiankowana, trwać ma z zasady najmniej lat pięć, a o ile chodzi o koncesję na utrzymywanie apteki, nowo utworzyć się mającej, najmniej lat piętnaście. Drogą rozporządzenia mogą okresy powyższe, po wysłu-

chaniu reprezentacji stanu aptekarskiego. być stosownie skrócone względem takich kompetentów, którzy dali dowód wyższego zawodowego wykształcenia przez uzyskanie jednego ze stopni doktorskich, które w rozporządzeniu będą oznaczone.

Przy obliczaniu czasu zatrudnienia, który w myśl poprzedzających postanowień stanowi warunek uzyskania koncesyi na utrzymywanie apteki, nowo utworzyć się mającej, policzyć należy także ów czas, w ciągu którego kompetent prowadził legalnie ruch jakiejś tutejszokrajowej apteki publicznej lub zakładowej, tudzież czas, w ciągu którego został w służbie farmaceutycznej jakiejś apteki publicznej za granicą lub był zatrudniony jako kierownik takiej apteki, lub też pełnił za granicą jedno z zajęć, w ustępie trzecim oznaczonych, to ostatnie jednak tylko w wymiarze maksymalnym dwóch lat i tylko w takim razie, jeżeli kompetent ostatni rok swej czynności zawodowej odbył w jednej z tutejszokrajowych aptek publicznych albo zakładowych.

Od uzyskania uprawnienia do samoistnego utrzymywania apteki publicznej jest wykluczony każdy, kto dłużej jak przez trzy lata nie był czynny w żadnej aptece publicznej lub zakładowej i czynności tej przynajmniej od roku nie wykonuje nanowo. Od uzyskania uprawnienia do utworzenia nowej apteki wykluczony jest każdy, kto posiada lub posiadał już raz koncesyonowaną aptekę, przed upływem lat pięciu od chwili złożenia koncesyi.

§ 4.

Dzierżawca, odpowiedzialny kierownik i zastępca.

Kto chce publiczną aptekę wziąć w dzierżawę albo też ma zostać ustanowiony odpowiedzialnym kierownikiem publicznej apteki lub filii takiej apteki, nie mniej też ten, komu na przypadek, gdyby albo aptekarza samego albo odpowiedzialnego kierownika apteki wstrzymywała czasowo jaka przeszkoda w pełnieniu obowiązków, ma być poruczone w charakterze ich zastępcy prowadzenie ruchu, musi uczynić zadość tym samym warunkom, które przepisane są do uzyskania uprawnienia do samoistnego utrzymywania apteki już istniejącej.

Co do zawodowej kwalifikacji tych osób, którym w razie, gdyby aptekarza lub odpowiedzialnego kierownika apteki publicznej albo filii takiej apteki przemijająca przeszkoda wstrzymywała od pełnienia obowiązków, ma być poruczone tylko na krótki czas prowadzenie ruchu jako zastępcem, można będzie w drodze rozporządzenia, po wysłuchaniu przedstawicielstwa stanu aptekarskiego, postanowić pewne ułatwienia.

Kto posiada koncesyonowaną aptekę publiczną albo w aptecę realnej, będącej jego własnością,

prowadzi ruch osobiście, kto dzierżawi aptekę publiczną lub ustanowiony jest na innej podstawie odpowiedzialnym kierownikiem lub zastępcą kierownika w jakiejś aptece lub filii apteki, nie może zarazem dzierżawić innej apteki, względnie filii apteki, ani też na innej podstawie być odpowiedzialnym kierownikiem albo zastępcą kierownika.

§ 5.

Zatrudnianie sił pomocniczych.

Zatrudnianie sił pomocniczych przy prowadzeniu ruchu aptecznego uregulowane być ma po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego drogą rozporządzenia.

Przytem należy przedewszystkiem oznaczyć także warunki, pod jakimi w aptece publicznej lub filii takiej apteki wolno będzie używać takich sił do samoistnego przyrządzania (dyspensowania) lekarstw. Gdy do takiego przyrządzania lekarstw używana będzie siła pomocnicza bez dyplomu magistra, natenczas ów, na czyj rachunek prowadzi się ruch apteki, odpowiada za szkodę, jakiejby taka siła pomocnicza stała się winną w wykonywaniu służby.

§ 6.

Instalacja ruchu i urządzenie.

Lokale apteki publicznej lub filii takiej apteki, przeznaczone do przyrządzania, sprzedawania i przechowywania środków leczniczych, tudzież do służby inspekcyjnej, nie mniej też jej urządzenia, muszą czynić zadość owym warunkom, których dopełnienie ze względu na ważne znaczenie mienianego ruchu aptecznego dla pieczy o zdrowotność publiczną jest nieodzowne.

Przed otworem apteki publicznej postarać się należy o zatwierdzenie instalacji ruchu ze strony władzy.

Gdyby dodatkowo wyszły na jaw wadliwości, których usunięcie według przepisów ustępu pierwszego byłoby koniecznym, należy poczynić potrzebne zarządzenia zaradcze według zleceń władzy.

Zmiana osoby przedsiębiorcy apteki publicznej nie pociąga za sobą konieczności zatwierdzenia instalacji na nowo.

§ 7.

Uregulowanie ruchu. — Farmakopea. — Cennik lekarstw.

O ile przepisy o prowadzeniu ruchu w aptekach nie są zawarte już w postanowieniach tej ustawy, uregulowanie jego nastąpić winno w drodze rozporządzenia.

Chodzi tu przedewszystkiem o wydanie przepisów o tem, które artykuły wolno w aptecę utrzymywać

na sprzedaż, a które obowiązkowo trzeba mieć na składzie, tudzież postanowień co do przyrządzania, jakości i przechowywania tych artykułów (farmakopea), nie mniej też o ustalenie ceny maksymalnej rzeczonych artykułów i ich opakowania, oraz o ustanowienie maksymalnego wynagrodzenia za czynności wykonywane w ruchu aptecznym (cennik lekarstw).

Przy ustanawianiu cennika lekarstw trzeba mieć uwagę na to, aby były zarządzone stosowne opusty na rzecz publicznego zaopatrzenia ubogich, zakładów dla chorych, instytucji humanitarnych, kas chorych, tudzież dla osób, których ubóstwo stwierdzone jest świadectwem urzędowem.

§ 8.

Odpoczynek niedzielny.

Polityczne władze krajowe winny po wysłuchaniu właściwej izby handlowej i przemysłowej, tudzież właściwego przedstawicielstwa stanu aptekarskiego wydać zarządzenia co do odpoczynku niedzielnego w aptekach publicznych, uwzględniając przytem potrzeby ludności.

Część druga.

Apteki koncesyonowane.

§ 9.

Koncesya.

Utrzymywanie apteki publicznej, która nie opiera się na pewnym prawie rzeczowem (apteki umiejscowione, sprzedajne) dozwolone jest tylko na podstawie specjalnego pozwolenia władzy (koncesyi).

W dokumencie koncesyjnym oznaczyć należy jako siedzibę apteki pewną gminę, pewną miejscowość, pewną dzielnicę miejską lub też pewną część jednego z tych obszarów. Gdy chodzi o apteki, które już przedtem były w ruchu, pozostawić im należy i nadal dotychczasową siedzibę. Koncesya posiada ważność wyłącznie tylko dla oznaczonej w niej siedziby.

§ 10.

Warunki przedmiotowe udzielenia koncesyi.

Koncesya może być udzielona tylko w takim razie, gdy albo w gminie, w której jest lub ma być siedziba apteki, albo w najbliższej okolicy tej gminy mieszka stale lekarz, wykonujący praktykę.

Przy rozstrzyganiu w kwestyach koncesyi należy mieć wzgląd na potrzeby ludności, a przede wszystkim zwracać uwagę na jej liczbę i warunki życia, na ruch w miejscu, gdzie miałyby być apteka, i w jego okolicy, na istniejące tamże zakłady dla chorych, instytucje humanitarne, szkoły

i zakłady wychowawcze, większe przedsiębiorstwa zarobkowe i przemysłowe, nie mniej też na rozciągłość ruchu aptek publicznych, istniejących w odnośnem miejscu i w jego okolicy.

O ileby chodziło o utworzenie nowej apteki, należy koncesyi w każdym razie odmówić, gdyby przez utworzenie nowej apteki zagrożona została możliwość bytu aptek publicznych, istniejących w odnośnem miejscu albo w okolicy, lub też lekarza, utrzymującego aptekę domową.

§ 11.

Opłaty za nadanie koncesyi.

Za nadanie koncesyi na utrzymywanie publicznej apteki winien koncesyonaryusz zapłacić takse według podanego tu poniżej podziału na klasy, a mianowicie:

I. klasa	II. klasa	III. klasa	IV. klasa	V. klasa
w gminach, w których liczba ludności przekracza cyfrę				we wszystkich innych gminach
100.000	50.000	20.000	10.000	
k o r o n				
4.000	3.000	2.000	1.000	500

O zaliczeniu pewnej gminy do jednej z klas I. do V. stanowi wynik bezpośrednio poprzedzającego powszechnego spisu ludności.

Miejsca kuracyjne lub inne miejscowości o znacznej frekwencji można będzie wewnątrz granic klasy I. do V., po wysłuchaniu gminy i właściwej reprezentacji stanu aptekarskiego, przenieść drogą rozporządzenia do klasy o wyższej opłacie.

Utrzymujący aptekę publiczną są obowiązani mieć pieczę o zaopatrzenie w drodze ubezpieczenia farmaceutów, u nich w kondycyi będących, tudzież wdów i sierót po nich.

Dopóki kwestya ta nie dozna jakiego innego uregulowania drogą ustawy, stosować się mają do niej następujące postanowienia:

Utrzymujący aptekę mają prawo ściągać od farmaceutów, u nich w obowiązku będących, jedną trzecią część wkładek na ubezpieczenie przez potrącenie od wynagrodzenia. Wymiar minimalny spodziewanych świadczeń, które mają być zagwarantowane ubezpieczonemu i pozostałym po nim członkom rodziny, tudzież chwilę, w której rozpocząć się ma piecza o zaopatrzenie, w §-ie 4tym wzmian-

kowana, oznaczyć należy po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego drogą rozporządzenia.

Taksy, oznaczone w pierwszym ustępie, użyte będą na cele zaopatrzenia farmaceutów w kondycyi zostających, tudzież pozostałych po nich członków rodziny. Ministerstwo spraw wewnętrznych może postanowić po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego, że taksy te obracane być mają na rzecz zakładu już istniejącego lub dopiero utworzyć się mającego, którego celem jest zabezpieczenie pensyi członkom stanu aptekarskiego. o ile urządzenie, a przedewszystkiem plan ubezpieczenia takiego zakładu odpowiada warunkom, których od nich wymagać należy. W tym przypadku z wspomnianych taks korzystać będą tylko ci farmaceuci, w kondycyi zostający, którzy należą do takiego zakładu.

§ 12.

Osobisty przymiot koncesyi.

Koncesya do utrzymywania apteki publicznej jest przywiązana do osoby i nie może być przeniesiona na kogo innego.

§ 13.

Obowiązek utrzymywania apteki w ruchu.

Tak przedsiębiorca apteki publicznej, jak i odpowiedzialny kierownik takiej apteki, są obowiązani utrzymywać aptekę bez przerwy w ruchu; nie mniej też nie może ruch apteki być przerwany przy obowiązkowaniu apteki przez kogoś trzeciego.

Jeżeli utrzymujący aptekę zamierza ruch wstrzymać, winien najmniej na dwa miesiące na-przód donieść władzy o złożeniu koncesyi.

Gdyby ruch koncesjonowanej apteki publicznej został wbrew poprzedzającym przepisom przerwany lub wstrzymany, a dalsze utrzymywanie go byłoby możliwe i ze względu na potrzeby ludności pożądane, władza ma prawo, aż do podjęcia go na nowo przez uprawionego lub złożenia koncesyi według przepisów, poruczyć utrzymywanie ruchu na rachunek przedsiębiorcy apteki odpowiedzialnemu kierownikowi lub zastępcy i ustanowić dla nich wynagrodzenie po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego.

§ 14.

Przeniesienie apteki na inne miejsce.

Na przeniesienie apteki w granicach ustanowionej siedziby (§ 9, ustęp drugi) z jednego miejsca na drugie potrzeba zezwolenia władzy.

§ 15.

Przejęcie apteki z jednej osoby na drugą.

Jeżeli apteka publiczna, utrzymywana w ruchu na podstawie koncesyi, przechodzi na mocy czynności prawnych między żyjącymi lub drogą spadku na inną osobę, osoba ta, chcąc aptekę prowadzić, musi uzyskać nową koncesyę.

Jeżeli jednak taka apteka po śmierci koncesjonariusza przechodzi drogą spadku na wdowę po nim lub na jego ślubnych potomków w linii zstępnej, może być na podstawie starej koncesyi utrzymywana dalej w ruchu na rachunek wdowy przez czas jej wdowieństwa, a na rachunek descendentów aż do ich pełnoletności.

Gdyby pomiędzy descendentami, na których apteka po śmierci koncesjonariusza przechodzi drogą spadku, był farmaceuta, apteka taka może być na podstawie starej koncesyi utrzymywana dalej, dopóki rzeczony descendent nie uzyska uzdolnienia do samoistnego prowadzenia apteki publicznej w myśl §u 3go, a najdalej do chwili, w której ukończy trzydziesty rok życia.

Utrzymywanie apteki w dalszym ruchu w czasie postępowania konkursowego na rachunek masy konkursowej, tudzież w czasie egzekucyjnego zarządu przymusowego przez osobę trzecią, albo wreszcie w czasie egzekucyjnego wydzierżawienia przymusowego, odbywać się będzie na podstawie koncesyi dłużnika.

Na czas trwania przewodu spadkowego nie potrzeba do dalszego utrzymywania w ruchu apteki publicznej na rachunek masy nowej koncesyi.

§ 16.

Ograniczenie przeniesienia na inną osobę.

Apteka publiczna, która nie istnieje jeszcze przez lat pięć, nie może być przeniesiona na inne osoby drogą czynności prawnych pomiędzy żyjącymi. Wszelkie umowy, sprzeciwiające się temu postanowieniu, są nieważne.

Do aptek publicznych, które po śmierci koncesjonariusza utrzymywane są nadal w ruchu w myśl przepisów §u 15go, ustępu drugiego, trzeciego i piątego, nie stosują się postanowienia tego paragrafu.

§ 17.

Zawiadownictwo interesów i wydzierżawienie.

Utrzymywanie ruchu koncesjonowanej apteki publicznej przez odpowiedzialnego kierownika lub wydzierżawienie jej podlega zatwierdzeniu władzy. Oddawanie w poddzierżawę jest niedozwolone. Zatwierdzony przez władzę dzierżawca jest odpowiedzialnym kierownikiem apteki.

Gdy pewna apteka ma być utrzymywana w dalszym ruchu stosownie do postanowień §u 15go, ustępu drugiego do piątego, należy albo ustanowić dla niej odpowiedzialnego kierownika albo ją wydzierżawić.

Pomijając powyższe przypadki, można na stałe prowadzenie koncesyonowanej apteki publicznej przez odpowiedzialnego kierownika lub na wypuszczenie jej w dzierżawę zezwalać tylko z ważnych przyczyn i w każdym przypadku tylko na pewien z góry określony przeciąg czasu, który nie może przekraczać pięciu lat. Udzielanie takiego pozwolenia raz po raz co do jednej i tej samej apteki na kilka następujących po sobie okresów jest dozwolone.

Gdy koncesyonaryusz lub odpowiedzialny kierownik z powodu jakiej przeszkody nie może chwilowo utrzymywać ruchu apteki osobiście, winien postarać się o stosownego zastępcę, którego wskazać ma władza zaraz przy ustanowieniu. Gdy koncesyonaryusz lub odpowiedzialny kierownik nie może z powodu jakiej przeszkody utrzymywać ruchu apteki osobiście dłużej jak sześć tygodni bez przerwy, winien postarać się o zatwierdzenie zastępcy przez władzę.

Gdyby nie ustanowiono odpowiedzialnego kierownika lub zastępcy, jak tego wymagają przepisy ustępu czwartego, winna władza z urzędu poruczyć prowadzenie ruchu apteki, o ile dalsze utrzymywanie go jest możliwe i ze względu na potrzeby ludności pożądane, aż do usunięcia powyższego braku na rachunek przedsiębiorcy apteki odpowiedzialnemu kierownikowi lub zastępcy, a wynagrodzenie jego ustanowić po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego. Wrazie przeciwnym wstrzymać należy ruch apteki aż do usunięcia tego braku.

§ 18.

Usunięcie koncesyonaryusza od kierownictwa apteki na pewien czas.

Tego, kto posiada koncesję na utrzymywanie apteki publicznej, winna władza na pewien czas od kierownictwa usunąć, jeżeli za przekroczenia przepisów, dotyczących prowadzenia ruchu aptecznego, był kilkakrotnie ukarany przez władzę administracyjną stosownie do postanowień tej ustawy i jeżeli wśród danych okoliczności warunek ustawowy zaślugiwania na zaufanie doznał uszczerbku. To usunięcie zarządzić należy najpóźniej do trzech miesięcy od dnia, w którym ostatnie orzeczenie karne nabyło mocy prawnej.

Gdyby koncesyonaryusz został w myśl poprzedzającego przepisu na pewien czas od kierownictwa usunięty, władza winna prowadzenie apteki przez ten czas, o ile dalsze utrzymywanie jej w ruchu byłoby możliwe, poruczyć na prośbę koncesyonaryusza lub, gdyby tego wymagał wzgląd na potrzeby ludności,

z urzędu, odpowiedzialnemu kierownikowi lub zastępcy, ustanowionemu na koszt koncesyonaryusza a wynagrodzenie dla niego oznaczyć po wysłuchaniu reprezentacji stanu aptekarskiego. Wrazie przeciwnym należy wstrzymać ruch apteki na ten przeciąg czasu.

Postanowienie poprzedzającego ustępu będzie miało zastosowanie także wtedy, gdy koncesyonaryuszowi wyrokiem sądu karnego (§ 19ty, l. 7) zabroniono wykonywania zawodu aptekarskiego aż do udowodnienia, że kwalifikację uzyskał na nowo.

§ 19.

Odebranie koncesyi.

Koncesję na utrzymywanie apteki publicznej można odebrać:

1. jeżeli apteki nie puszczono w ruch w ciągu jednego roku od chwili wydania dokumentu koncesyjnego;
2. jeżeli ruch przerwano na dłużej jak na sześć miesięcy.

Nadto należy koncesję odebrać:

3. jeżeli ją nadano wbrew przepisowi §u 2go, a stan sprzeczny z ustawą trwa i nadal;
4. jeżeli za życia koncesyonaryusza dopiero później wyjdzie na jaw, że brakowało mu już pierwotnie i brakuje jeszcze obecnie jednego z warunków uzyskania koncesyi, oznaczonych w §ie 3cim, l. 1 do 4;
5. jeżeli koncesyonaryusz utraci prawo obywatelstwa austriackiego;
6. jeżeli prawomocnym wyrokiem sądu karnego zostanie zasądzony na utratę uprawnienia aptekarskiego lub jeżeli z wyrokiem sądowo-karnym połączona jest utrata stopnia akademickiego;
7. jeżeli koncesyonaryusz, któremu na mocy wyroku sądu karnego zabroniono wykonywania zawodu, nie udowodni w przeciągu lat trzech według postanowień, które będą wydane drogą rozporządzenia, że uzyskał uzdolnienie na nowo.

§ 20.

Usunięcie odpowiedzialnego kierownika lub zastępcy.

Postanowienia §u 18go, ustępu pierwszego, i §u 19go, l. 4 do 6, stosowane będą w analogiczny sposób do usunięcia dzierżawcy lub innego odpowiedzialnego kierownika albo zastępcy od prowadzenia ruchu apteki.

Nadto dzierżawca, odpowiedzialny kierownik lub zastępca winien być usunięty od prowadzenia ruchu apteki także w takim razie, jeżeli ustanowiony został wbrew przepisowi, zawartemu

w §1c 4tym, ustępie trzecim, lub gdyby później rozpoznał ruch innej apteki publicznej na własny rachunek, nie złożywszy poprzód kierownictwa pierwszej apteki, albo wreszcie, gdyby mu zabroniono wykonywania zawodu na podstawie wyroku karnosądowego.

Część trzecia.

Apteki realne.

§ 21.

Przywileje realne.

Przymiot realny istniejących prawnie aptek umiejscowionych i sprzedajnych (apteki realnych) pozostaje niezmieniony; tak samo i co do oceniania przymiotu realnego pewnej apteki pozostają i nadal w mocy dotychczasowe przepisy.

Nowych aptek realnych tworzyć nie wolno.

§ 22.

Utrzymywanie ruchu aptek realnych.

Posiadacz apteki realnej, który sam chce utrzymywać ją w ruchu, winien postarać się u władzy o zezwolenie na prowadzenie ruchu.

Jeżeli posiadacz apteki realnej nie jest uprawniony do prowadzenia apteki osobiście, natenczas ruch w tej aptece realnej może utrzymywać tylko dzierżawca lub jakiś inny odpowiedzialny zastępca, którego ustanowienie podlega zatwierdzeniu władzy.

Zezwolenia na prowadzenie apteki realnej przez posiadacza, na wypuszczenie takiej apteki w dzierżawę lub ustanowienie dla niej odpowiedzialnego kierownika, można tylko wtedy odmówić, jeżeli osoba, upatrzona na kierownika odnośnej apteki realnej, nie posiada kwalifikacji do prowadzenia apteki (§ 3ci i 4ty, ustęp pierwszy), albo jeżeli jej nie wolno w myśl postanowień tej ustawy (§ 2gi i 4ty, ustęp trzeci) objąć utrzymywania ruchu apteki realnej z tego powodu, że jednocześnie prowadzi kierownictwo jakiejś innej apteki.

Posiadacza apteki realnej należy usunąć od jej kierownictwa na pewien czas albo na zawsze z tych samych powodów, z których w myśl §u 18go, ustępu pierwszego i trzeciego następuje czasowe usunięcie aptekarza, posiadającego koncesyę na utrzymywanie apteki publicznej, od jej kierownictwa albo w myśl §u 19go, l. 4 do 7, odebranie koncesyi.

Nadto pozwolenie na prowadzenie ruchu apteki realnej przez posiadacza należy odwołać, jeżeli udzielono go wbrew przepisowi §u 2go, a stan sprzeczny z ustawą trwa i nadal.

Do aptek realnych stosowane będą w sposób analogiczny postanowienia § 17go, ustępu czwartego, i §u 20go.

Gdy dla prowadzenia ruchu w aptece realnej nie poczyniono starań według postanowień pierwszego, drugiego i przedostatniego ustępu tego paragrafu, należy ruch aż do usunięcia tego braku wstrzymać.

§ 23.

Opłaty.

Gdy apteka realna na mocy czynności prawnych między żyjącymi przechodzi na kogo innego, nabywca tej apteki winien złożyć do rąk władzy politycznej opłatę, która będzie wymierzona według postanowień §u 11go. Przepisy §u 11go, ustępu ostatniego, obowiązują także co do sposobu użycia tych opłat.

Tytuł czwarty.

Filie.

§ 24.

Postanowienia ogólne.

Przedsiębiorcom aptek publicznych można wyjątkowo dać pozwolenie na utrzymywanie filii w miejscowościach, oddalonych od aptek publicznych, w których chwilowo zachodzi szczególna potrzeba zakładu do wydawania środków leczniczych (na przykład w wielkich koloniach robotniczych na czas prowadzenia przedsiębiorstw budowy — zakłady dyspensacyjne), albo w których potrzeba takiego zakładu daje się odczuwać w powtarzających się co roku okresach (na przykład w uzdrowiskach — apteki sezonowe).

Filia może być prowadzona tylko w związku z tą apteką publiczną, która otrzymała pozwolenie na jej utworzenie.

Przedsiębiorcy jednej apteki nie można pozwolić na utworzenie więcej jak jednej filii.

Gdyby pozwolenie na utworzenie filii udzielone zostało posiadaczowi apteki realnej, nie będzie ono stanowiło części składowej prawa realnego.

Ruch filii może prowadzić tylko odpowiedzialny kierownik, którego ustanowienie podlega zatwierdzeniu przez władzę.

Do filii będą stosowane w sposób analogiczny postanowienia §u 9go, ustępu drugiego, oraz §§ów 10go, 14go i 17go, ustępu czwartego. Gdy dla filii niema ustanowionego odpowiedzialnego kierownika lub na przypadek przeszkody odpowiedzialnego zastępcy (§ 17ty, ustęp czwarty), ruch jej wstrzymać należy aż do usunięcia tego braku.

Za udzielenie pozwolenia na utrzymywanie filii winien przedsiębiorca apteki uiścić opłatę w kwocie 250 K. Co do użycia tych opłat, obowiązują przepisy §u 11go, ustępu ostatniego.

§ 25.

Zakłady dyspensacyjne.

Udzielając pozwolenia na utworzenie filii dla przemijającej potrzeby (zakładu dyspensacyjnego), należy zarazem oznaczyć okres, na jaki to pozwolenie zostaje udzielone; odjęcie pozwolenia może nastąpić jeszcze przed upływem oznaczonego czasu, gdyby ruchu filii nie rozpoczęto w terminie, przez władzę wyznaczonym, lub gdyby go w chwili późniejszej przerwano na dłużej jak na dni 14.

§ 26.

Apteki sezonowe.

Gdy pozwolenie na utrzymywanie filii udzielone zostaje na pewien okres, powtarzający się rokrocznie (apteki sezonowe), należy oznaczyć czas trwania tego okresu, przez który filia musi być utrzymywana w ruchu.

Odjęcie pozwolenia w takich razach może nastąpić wtedy, gdyby ruchu filii nie rozpoczęto w pewnym roku w terminie, przez władzę ustanowionym, lub gdyby go przerwano w ciągu okresu ruchu na dłużej jak na dni 14.

§ 27.

Odebranie pozwolenia.

Pozwolenie na utrzymywanie filii należy odebrać także w tym przypadku, gdy w odnośnej miejscowości niema już potrzeby zakładu wydawania lekarstw, która była decydującą przy udzielaniu pozwolenia, lub gdy w miejscu, gdzie istnieje taka filia, albo też w okolicy tego miejsca, do której w danym razie chodzi, utworzona zostaje samoistna apteka publiczna.

Rozdział drugi.

Apteki domowe lekarzy i weterynarzy oraz apteczki dla nagłej potrzeby.

§ 28.

Uprawnienie lekarzy do wydawania lekarstw w ogólności.

Lekarzom dozwolone jest wydawanie środków leczniczych tylko według następujących poniżej postanowień.

§ 29.

Pozwolenie na utrzymywanie apteki domowej przez lekarza.

Pozwolenie na utrzymywanie apteki domowej będzie lekarzowi udzielone w takim razie, gdy w miejscowości, w której znajduje się jego mieszka-

nie, niema apteki publicznej, a ze względu na oddalenie najbliższej takiej apteki od miejsca zamieszkania lekarza w tem ostatniem daje się odczuwać potrzeba zakładu wydawania środków leczniczych (§ 10ty, ustęp trzeci).

Gdyby lekarz przeniósł się do innej miejscowości, natenczas pozwolenie na utrzymywanie apteki domowej, udzielone dla dawniejszego miejsca zamieszkania, przestaje istnieć.

Wspomniane pozwolenie należy lekarzowi odebrać, gdyby apteka domowa wskutek utworzenia apteki publicznej w siedzibie apteki domowej lub w jej okolicy stała się zbędną. W takich razach przedsiębiorca utworzonej apteki publicznej obowiązany jest na żądanie lekarza odkupić od niego te zapasy apteki domowej które są przydatne do użytku.

Zobowiązanie do odkupienia rozciąga się tylko na takie środki, które aptekarz stosownie do zarządzenia władzy (§ 7my) musi utrzymywać na składzie, i tylko na takie ilości tych środków, które odpowiadają spodziewanemu zakresowi ruchu apteki, utworzyć się mającej.

Gdyby interesenci nie mogli się zgodzić co do ceny odkupienia, należy ją oznaczyć pod kierownictwem władzy drogą oszacowania.

Gdyby między stronami wynikł spór co do zobowiązania do odkupienia, co do zakresu tego zobowiązania lub jego warunków, winny dochodzić swych praw zwyczajną drogą prawną.

§ 30

Upoważnienia, połączone z utrzymywaniem aptek domowych przez lekarzy.

Pozwolenie na utrzymywanie apteki domowej upoważnia lekarza do wydawania środków leczniczych chorym, zostającymi pod jego opieką, z wyjątkiem tych chorych, którzy leczą się wprawdzie u niego, ale w miejscowości, posiadającej aptekę publiczną. Jednocześnie z lekarstwem wydać należy stronie zawsze receptę z wyszczególnieniem cen według przepisu.

Lekarz ma także prawo i obowiązek wydawania środków leczniczych ze swej apteki domowej w takim razie, gdy odnośny środek zapisał jakiś inny lekarz, a strona nie może go już wczas dostać w aptece publicznej.

§ 31.

Przepisy, dotyczące ruchu aptek domowych, utrzymywanych przez lekarzy.

Lekarz musi utrzymywać aptekę domową osobiście, a przeto nie wolno mu jej dawać utrzymywać przez osobę trzecią lub też wypuszczać w dzierżawę.

W aptece domowej nie wolno zatrudniać sił pomocniczych, któreby samoistnie wydawały lekarstwa.

Materyały drogeryjne, przetwoły chemiczne i farmaceutyczne, oraz wszelkie inne preparaty lekarstw, wolno lekarzowi nabywać wyłącznie tylko w jednej z tutejszych aptek publicznych.

Postanowienia §u 6go, ustępu pierwszego i trzeciego, i §u 7go będą stosowane w analogiczny sposób do aptek domowych, utrzymywanych przez lekarzy.

§ 32

Apteki domowe homeopatów.

Lekarze, którzy do leczenia swych pacjentów stosują metodę homeopatyczną, są upoważnieni do utrzymywania lekarskiej apteki domowej według §sów 29go do 31go. Także homeopaci są obowiązani do wydawania stronie w każdym razie dokładnej recepty.

Tynktury skoncentrowane i przetwoły muszą być nabywane w jednej z tutejszych aptek publicznych.

Postanowienia §u 6go, ustępu pierwszego i trzeciego, i §u 7go, ustępu pierwszego, stosowane będą w analogiczny sposób także do aptek domowych homeopatycznych.

§ 33.

Apteczki dla nagłej potrzeby.

Lekarze, mieszkający w miejscowościach, w których niema apteki publicznej, obowiązani są, o ile za zezwoleniem władzy nie prowadzą apteki domowej, utrzymywać apteczkę dla nagłych potrzeb, zawierającą środki lecznicze, potrzebne do udzielenia pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

Dla lekarzy urzędowych, ustanowionych przez państwo, kraje, powiaty lub gminy, miarodajne są co do obowiązku utrzymywania takich apteczek odnośne przepisy służbowe.

Zresztą lekarzom, osiadłym w miejscowościach, nie posiadających apteki publicznej, może władza dać pozwolenie na utrzymywanie takiej apteczki w takim razie, gdy, wykonując swój zawód, odwiedzają chorych w takich miejscowościach, w których niema aptek publicznych, a dostanie wczas środków leczniczych, potrzebnych dla dania pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, jest utrudnione stosunkami komunikacyjnymi.

Przepisy co do urządzenia i używania apteczek dla nagłej potrzeby wydane będą drogą rozporządzenia.

Lekarze są obowiązani nabywać lekarstwa dla takich apteczek w jednej z tutejszych aptek publicznych.

Drogą rozporządzenia może być postanowione, czy i pod jakimi warunkami utrzymywanie apteczki dla nagłych potrzeb jest konieczne albo dozwolone

także w innych przypadkach, nie wspomnianych w pierwszych trzech ustępach tego paragrafu.

§ 34.

Apteki domowe, utrzymywane przez weterynarzy.

Dyplomowani weterynarze i konowali, upoważnieni do leczenia koni, mają prawo utrzymywania aptek domowych dla potrzeb własnej praktyki weterynaryjnej.

Postanowienia §u 7go, ustępu pierwszego i drugiego, będą stosowane w analogiczny sposób do aptek domowych, utrzymywanych przez weterynarzy.

Rozdział trzeci.

Apteki zakładowe.

§ 35.

Pozwolenie na utrzymywanie aptek zakładowych.

Na utrzymywanie osobnych aptek zakładowych można wyjątkowo pozwolić publicznym zakładom leczniczym i humanitarnym, oraz kasom chorych, urządzonym stosownie do ustaw o ubezpieczeniu robotników na przypadek choroby, i związkom takich kas.

Pozwolenie na utrzymywanie apteki zakładowej nie może być przeniesione na kogo innego.

§ 36.

Upoważnienia.

Z aptek zakładowych wolno wydawać środki lecznicze tylko osobom pod opieką zakładu zostającym lub w zakładzie mieszkającym, względnie członkom dotyczącej kasy chorych lub związku kas chorych.

Innym osobom wolno wydawać środki lecznicze tylko w takim razie, gdy odnośnego środka potrzeba bardzo pilnie a nie można go już wczas dostać z apteki publicznej, na którą to okoliczność należy przedłożyć potwierdzenie lekarza. W takim razie nie wolno odmówić wydania tego środka.

§ 37.

Odpowiedzialny kierownik.

Apteka zakładowa może być utrzymywana w ruchu tylko przez odpowiedzialnego kierownika, którego ustanowienie podlega zatwierdzeniu przez władzę.

Wydzierżawianie apteki zakładowej jest nie-
dozwolone.

§ 38.

Inne przepisy.

Przepisy §§ów 4go do 7go, 9go, ustępu drugiego, 10go, ustępu pierwszego i trzeciego, 11go, 14go, 17go, ustępu czwartego, i §u 20go stosowane będą do aptek zakładowych w analogiczny sposób.

§ 39.

Wstrzymanie ruchu.

Gdyby dla apteki zakładowej, w ruchu będącej, nie było ustanowionego odpowiedzialnego kierownika, lub gdyby kierownik takiej apteki z powodu jakiej przeszkody nie mógł pełnić obowiązków a nie było dla niego zastępcy (§ 17ty, ustęp czwarty), należy ruch apteki wstrzymać aż do usunięcia tego braku.

§ 40.

Odjęcie pozwolenia.

Gdy zakład, kasa chorych lub związek kas chorych nadużywa otrzymanego pozwolenia na utrzymywanie w ruchu apteki zakładowej, władza powinna pozwolenie to odebrać.

Nadto pozwolenie to może być odebrane, gdy zajdzie jeden z przypadków, wymienionych w §ie 19tym, l. 1 i 2.

Rozdział czwarty.

Postanowienia karne.

§ 41.

Kary.

Przekroczenia tej ustawy lub zarządzeń, wydanych dla jej wykonania, karane będą, o ile odnośnie działanie nie podpada pod jedno z postanowień powszechnej ustawy karnej, grzywnami od 10 do 2000 K.

W każdym wyroku karnym, którym wymierzona zostaje kara pieniężna, należy zarazem oznaczyć karę aresztu, która zastąpić ma grzywnę w razie niemożności ściągnięcia.

Przytem wymierzać należy za grzywnę od 10 do 20 K jeden dzień aresztu, a gdy chodzi o większe grzywny, po jednym dniowi za każdych 20 K; jednakże kara aresztu nie może ogółem przekraczać trzech miesięcy.

§ 41.

Wymiar kar.

Oznaczając wymiar kary, należy mieć uwagę na zachodzące okoliczności obciążające i łagodzące, oraz na stosunki ekonomiczne i rodzinne obwinionego.

§ 43.

Przeznaczenie grzywien.

Kwoty, uzyskane z kar pieniężnych, należy przeznaczyć na cele zaopatrzenia farmaceutów, w obowiązku zostających, oraz wdów i sierot po nich.

Szczegółowe postanowienia w tej kwestyi, dopóki nie ureguluje jej ostatecznie ustawa, wydać należy po zniesieniu się z reprezentacją stanu aptekarskiego drogą rozporządzenia.

Rozdział piąty.

Władze i postępowanie.

§ 44.

Kompetencya władzy politycznej pierwsze instancyi.

Wykonywanie przepisów tej ustawy, o ile nie ma w niej zawartych innych zarządzeń lub o ile nie nastaje kompetencya sądów, należy w pierwszej instancyi do politycznych władz powiatowych (starostw, urzędów komunalnych w gminach, posiadających własny statut), w których okręgu znajduje się albo ma być utworzona apteka, filia lub apteczka dla nagłych potrzeb.

Przeto wszędzie, gdzie w tej ustawie jest mowa o władzy administracyjnej lub władzy bez szczegółowego określenia, rozumieć należy przez to właściwą władzę polityczną pierwszej instancyi.

§ 45.

Tok instancyj.

Do odwołań przeciw rozstrzygnięciom i zarządzeniom władz politycznych, wydanym bądź na zasadzie przepisów niniejszej ustawy, bądź na zasadzie zarządzeń dla jej wykonania, stosowane będą powszechne przepisy, które mają w tej mierze moc obowiązującą co do postępowania przed władzami politycznymi.

§ 46.

Prośba o koncesyę na utrzymywanie apteki publicznej.

Prośby o koncesyę na utrzymywanie apteki publicznej należy wnosić do tej politycznej władzy krajowej, w której okręgu administracyjnym znajduje się albo ma się znajdować siedziba apteki.

Do takiej prośby należy załączyć papiery stwierdzające, że proszący posiada warunki kwalifikacyi osobistej, określone w §ie 3cim pod ll. 1 do 4; nadto winien petent, o ile chce prowadzić dalej aptekę, która już istnieje, wykazać się doku-

mentem, uwierzytelnionym notaryalnie lub sądowo, że apteka, o którą chodzi, przejdzie na niego na przypadek otrzymania koncesyi.

Gdy proszący o koncesyę jest już w posiadaniu innej koncesyi na utrzymywanie apteki publicznej, musi zarazem warunkowo, to znaczy na przypadek otrzymania nowej koncesyi, dawniejszą koncesyę złożyć. Podobnie też winien proszący o koncesyę, który utrzymuje w ruchu aptekę realną, będącą jego własnością, wykazać się, że na przypadek uzyskania koncesyi tę aptekę pozbył.

§ 47.

Odrzucenie prośby bez dalszego postępowania.

Polityczna władza krajowa winna przedewszystkiem zbadać prośbę o koncesyę i dołączone do niej papiery dowodowe, aby przekonać się, czy odpowiadają wymogom, określonym w §ie 46ym. Gdyby już przy tem zbadaniu pokazało się, że nie uczyniono zadość przepisom, zawartym we wspomnianym co tylko paragrafie, należy prośbę bez dalszego postępowania odrzucić.

Prośbę o koncesyę winna polityczna władza krajowa odrzucić bez dalszego postępowania także w takim razie, gdyby już dawniejsza prośba tego samego albo innego petenta o utworzenie nowej apteki w tej samej miejscowości została odrzucona dla braku warunków przedmiotowych, określonych w §ie 10tym, a od daty ostatniej decyzji, wydanej w tej sprawie, nie upłynęło więcej jak dwa lata i nie zaszła istotna zmiana w stosunkach miejscowych, które były rozstrzygającym motywem dawniejszej decyzji.

§ 48.

Obwieszczenie w razie zamierzonego utworzenia nowej apteki.

Najpóźniej do dni 14 po nadejściu prośby o pozwolenie utrzymywania apteki, nowo utworzyć się mającej, winna polityczna władza krajowa, o ile odnośnej prośby nie odrzuciła w myśl postanowień poprzedzającego paragrafu bez dalszego postępowania, obwieścić w gazecie, przeznaczonej na ogłoszenia urzędowe, że wniesiono do niej taką prośbę, podając przytem nazwisko, stanowisko zawodowe i miejsce zamieszkania petenta, oraz upatrzoną siedzibę apteki.

W rzezonem obwieszczeniu ma być zawarte postanowienie tej treści, że przedsiębiorcy aptek publicznych, którzy sądzą, że utworzenie nowej apteki mogłoby zagrozić warunkom bytu ich aptek, winni wystąpić z ewentualnym protestem przeciw utworzeniu nowej apteki ustnie albo pisemnie przed władzą polityczną pierwszej instancyi, w której okręgu

ma się znajdować siedziba nowej apteki, i to najpóźniej do czterech tygodni od dnia obwieszczenia w gazecie, przeznaczonej na ogłoszenia urzędowe, i że protesty później nadechodzące nie będą uwzględnione.

Jednocześnie z ogłoszeniem tego obwieszczenia w gazecie urzędowej winna władza krajowa tak wspomnianej powyżej władzy politycznej pierwszej instancyi, jak i właściwej reprezentacyi stanu aptekarskiego i izbie lekarskiej przesłać po jednemu egzemplarzowi tego obwieszczenia.

§ 49.

Postępowanie wstępne.

Polityczna władza krajowa winna każdą prośbę o koncesyę na utrzymywanie apteki publicznej, której w myśl postanowień §u 47go nie odrzuciła bez dalszego postępowania, przesłać niezwłocznie do tej władzy politycznej pierwszej instancyi, w której okręgu znajduje się albo ma się znajdować siedziba apteki. Ta ostatnia władza winna bezzwłocznie zbadać z urzędu wszelkie okoliczności, miarodajne dla rozstrzygnięcia.

Gdy istnieje zamiar utworzenia nowej apteki publicznej, albo gdy taka apteka przechodzi na kogo innego, a władza jest tego zdania, że warunki przedmiotowe udzielenia koncesyi w myśl §u 10go, ustępu pierwszego i drugiego, już nie zachodzą, winna dać gminom, w których jest albo ma być siedziba apteki, oraz gminom okolicznym, o które w danym razie chodzi, a gdzie istnieją reprezentacje powiatowe, także tym reprezentacyom, sposobność wydania opinii w sprawie ubiegania się o koncesyę, wyznaczając im na to nieprzekraczalny termin czterotygodniowy.

Gdyby przy zakładaniu pewnej apteki interesowane były ze względu na wybraną dla niej siedzibę także gminy, położone w innych powiatach politycznych, natenczas właściwa władza polityczna pierwszej instancyi winna postarać się w taki sam sposób o wysłuchanie zdania tych gmin, a w danym razie także reprezentacyi powiatowych.

Po przeprowadzeniu dochodzeń należy prośbę opatrzyć wnioskiem i z dołączeniem wszystkich aktów rozpraw zwrócić niezwłocznie politycznej władzy krajowej.

§ 50.

Zasięganie opinii reprezentacyi stanu aptekarskiego.

Do każdej prośby, odesłanej napowrót do politycznej władzy krajowej w myśl poprzedzających postanowień, winna ta władza sporządzić tabelę, w której wyszczególnione być mają dane, odnoszące się do osobistej kwalifikacyi petenta, z powołaniem się na odnośne dokumenta, ewentualne opinie gmin i reprezentacyi powiatowych, a nadto, o ile chodzi

o utworzenie nowej apteki, ewentualne protesty przedsiębiorców innych aptek publicznych, założone w przepisany terminie.

Jeden odpis takiej tabeli winna polityczna władza krajowa przesłać właściwej reprezentacji stanu aptekarskiego, a jeden izbie lekarskiej, z zawezwaniem do wydania opinii o prośbie najpóźniej do czterech tygodni. W takim samym terminie przysługuje także tak reprezentacji stanu aptekarskiego, jak i izbie lekarskiej prawo wydelegowania do władzy krajowej zastępcy, któryby przeglądnął oryginał prośby i jej załączniki.

§ 51.

Rozstrzyganie prośb o koncesyę.

Prośby o udzielenie koncesyi na utrzymywanie apteki publicznej rozstrzyga polityczna władza krajowa, w której okręgu administracyjnym znajduje się albo ma się znajdować siedziba apteki.

Gdyby w przypadku, przewidzianym w §ie 49tym, ustępie drugim, interesowane były ze względu na wybraną dla apteki siedzibę także gminy obszaru administracyjnego innych politycznych władz krajowych, natenczas władza krajowa, wzmiankowana w pierwszym ustępie, winna wydać decyzję co do udzielenia koncesyi za porozumieniem z temi władzami. Gdyby pomiędzy władzami krajowemi nie doszło do porozumienia, rozstrzyga Ministerstwo spraw wewnętrznych.

Przeciw decyzji władz krajowych, odmawiającej koncesyi na samoistne prowadzenie apteki, przysługuje proszącemu, a przeciw udzieleniu koncesyi tym przedsiębiorcom aptek publicznych, którzy stosownie do §u 48go, ustępu drugiego, wnieśli w należytych czasie protest, rekurs do Ministerstwa spraw wewnętrznych. Rozstrzygnięcie w tej mierze powinno być wydane bez wszelkiej zwłoki.

W decyzji, którą nadano koncesyę na utrzymywanie pewnej apteki, oznaczony być ma zarazem termin, w przeciągu którego winna być uiszczona do rąk władzy politycznej opłata za nadanie koncesyi, określona w §ie 11tym. Po nastaniu prawomocności tej decyzji i po złożeniu opłaty za koncesyę należy wygotować dokument koncesyjny i wydać go koncesyonaryszowi.

Gdyby opłaty za koncesyę nie uiszczono w przeciągu wyznaczonego terminu, prośba o nadanie koncesyi poczytywana będzie za cofniętą. W takich razach winna władza krajowa, o ile prośby innych potentów ze względu na udzieloną koncesyę odrzuciła, zwrócić się do nich z zapytaniem — wyznaczając termin na odpowiedź — czy obstają i nadal przy swej prośbie, a uastępnie, po nadejściu

oświadczeń, nadesłanych w ciągu wyznaczonego na odpowiedź terminu, wydać bez powtarzania powyższego postępowania (§§y 48my do 50tego) nową decyzję.

§ 52.

Prośby o pozwolenie prowadzenia ruchu w aptekach realnych.

Kto należącą doń aptekę realną chce utrzymywać w ruchu osobiście, winien o pozwolenie na objęcie ruchu prosić ową władzę polityczną pierwszej instancji, w której okręgu leży jego apteka, załączając dowód posiadania przywileju realnego, oraz dokumenta, stwierdzające istnienie warunków kwalifikacyi osobistej, określonych w §ie 3cim, l. 1 do 4.

§ 53.

Postępowanie przy udzielaniu pozwolenia na utrzymywanie filij, lekarskich aptek domowych i aptek zakładowych.

Do postępowania z podaniami o pozwolenie na prowadzenie filii apteki publicznej, na utrzymywanie lekarskiej apteki domowej w myśl §u 29go i na prowadzenie apteki zakładowej, stosować należy w analogiczny sposób postanowienia §§ów 47go do 51go.

Postanowienia §§ów 48go, 49go, ustępu drugiego i trzeciego, i §u 50go tylko wtedy stosowane być mają do prośby o pozwolenie na utrzymywanie lekarskiej apteki domowej w myśl §u 29go, jeżeli w miejscowości, w której ma być utworzona lekarska apteka domowa, dotychczas nie było jeszcze żadnej innej apteki tego rodzaju.

§ 54.

Właściwość władz przy przenoszeniu aptek na inne miejsce.

Udzielanie pozwolenia na przeniesienie koncesyonowanej apteki publicznej lub filii takiej apteki, albo też apteki zakładowej, w granicach wyznaczonej siedziby z jednego miejsca na drugie przysługuje politycznej władzy krajowej po wysłuchaniu reprezentacyi stanu aptekarskiego i izby lekarskiej.

§ 55.

Postępowanie przy ustanawianiu odpowiedzialnego kierownika lub zastępcy.

Podania o zatwierdzenie odpowiedzialnego kierownika lub zastępcy, któremu ma być powierzone prowadzenie ruchu apteki publicznej lub filii takiej apteki, albo też apteki zakładowej, należy wnosić do właściwej władzy politycznej pierwszej instancji, dołączając do nich papiery dowodowe, stwierdzające,

że upatrzona osoba posiada warunki kwalifikacji osobistej, określone w §ie 3cim, l. 1 do 4.

Odpowiedzialny kierownik lub zastępca, któremu poruczone być ma prowadzenie ruchu apteki publicznej na zasadzie przepisów ustawowych, ustanowiony będzie przez władzę, która co do osoby mianować się mającego zasięgnie propozycji właściwej reprezentacji stanu aptekarskiego.

§ 56.

Postępowanie przy zatwierdzaniu instalacji aptek.

O zatwierdzenie instalacji apteki publicznej lub filii takiej apteki, albo też apteki zakładowej, prosić należy właściwą władzę polityczną pierwszej instancji, przedkładając potrzebne opisy i plany.

Na skutek takiej prośby winna władza poczynić potrzebne dochodzenia i stosownie do ich wyniku wydać decyzję.

Gdyby urządzenie i ruch apteki wypadają uczynić zawisłymi od pewnych warunków i ograniczeń, to w rzeczowej decyzji wymienić należy w razie zatwierdzenia instalacji także te warunki i ograniczenia.

§ 57.

Szacowanie zapasów aptek domowych.

W przypadku, przewidzianym w §ie 29tym, ustępie ostatnim, winna władza polityczna pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się apteka domowa, zarządzić oszacowanie przydatnych do użytku jej zapasów, które musi objąć przedsiębiorca nowo utworzonej apteki publicznej, gdy jedna ze stron o to prosi.

Takie szacowanie uskutecznione będzie pod kierownictwem reprezentanta rzeczowej władzy przez dwóch biegłych, których ta władza ustanowi; do czynności szacunkowej powołać należy tak przedsiębiorcę apteki publicznej, jak i utrzymującego aptekę domową.

Za podstawę szacowania zapasów posłużyć mają ceny targowe odnośnych artykułów.

§ 58.

Postępowanie karne.

Przeprowadzanie śledztwa i wymierzanie kar za przekroczenia tej ustawy należy do zakresu działania władz politycznych.

Przeciw orzeczeniu karnemu, potwierdzonemu co do winy w drugiej instancji, niema dalszego odwołania.

Zresztą do takiego postępowania stosują się powszechne przepisy o postępowaniu w przypadkach przekroczeń, podlegających urzędowaniu władz politycznych.

§ 59.

Środki przymusowe.

Przy wykonywaniu zarządzeń, wydanych na zasadzie postanowień tej ustawy, może władza stosować środki, potrzebne do zabezpieczenia skuteczności swym zarządzeniom, n. p. konfiskować zapasy, zamykać lokale ruchu.

Kary pieniężne, nałożone przez władzę na zasadzie przepisów tej ustawy, oraz kwoty, wyznaczone na wynagrodzenie dla ustanowionego z urzędu odpowiedzialnego kierownika lub zastępcy, mogą być ściągane drogą egzekucyi politycznej lub sądowej.

§ 60.

Nadzór państwowy.

Sprawowanie nadzoru nad wszystkim, co dotyczy aptek, należy do władz politycznych, a w najwyższej instancji do Ministerstwa spraw wewnętrznych.

Nadzór nad aptekami będzie wykonywany z urzędu.

Szczegółowe postanowienia co do wykonywania państwowego prawa nadzoru mogą być wydane drogą rozporządzenia.

Rozdział szósty.

Postanowienia końcowe.

§ 61.

Zachowanie w mocy nabytych dotąd praw.

Prawa do utrzymywania aptek na rachunek własny lub obcy, nabyte na podstawie dawniejszych przepisów, zatrzymują moc swoją i nadal.

§ 62.

Utrzymywanie ruchu aptek publicznych i zakładowych przez organa rządowe.

Postanowienia §§ów 2go, 22go i 37go nie mają zastosowania do takich aptek publicznych, względnie zakładowych, których ruch utrzymywany jest przez funkcyonaryuszów dworu, państwa lub funduszu, zostającego pod nadzorem państwa. O ile w takich przypadkach osoby, której jest poruczony ruch apteki, nie ustanawia i tak już stosownie do przepisów organizacyjnych polityczna władza krajowa, należy ją tej władzy wskazać.

§ 63.

Izby aptekarskie.

Dla reprezentowania stanu aptekarskiego, licząc tu także czynnych (w obowiązku zostających) farma-

centów utworzone będą we wszystkich królestwach i krajach, w Radzie państwa reprezentowanych, izby aptekarskie.

Zakres działania i ustrój tych izb uregulowany będzie osobną ustawą.

Aż do utworzenia izb aptekarskich należy we wszystkich przypadkach, w których według postanowień niniejszej ustawy ma być zasięgnięta opinia reprezentacji stanu aptekarskiego, o ile w odnośnym kraju istnieje gremium aptekarskie, dać sposobność wydania opinii temu gremium, oraz wydziałowi, który wybiorą z pomiędzy siebie magistrów farmacyi, pełniący na obszarze tego gremium służbę farmaceutyczną w jednej z aptek publicznych lub zakładowych.

Rzeczony wydział składać się ma najmniej z trzech, a najwięcej z dwunastu członków. Szczegółowe postanowienia co do prawa wyboru i wybieralności, co do składu tego wydziału, przeprowadzania wyborów i ewentualnych wyborów ściślejszych, oraz co do okresu urzędowania wydziału, wydane będą drogą rozporządzenia.

§ 64.

We wszystkich przypadkach, w których do wydawania opinii powołana jest reprezentacja stanu aptekarskiego, izba lekarska lub inne korporacje, musi wydanie opinii nastąpić w ciągu wyznaczonego terminu, a o ile ustawa terminu wyraźnie nie przepisuje, do dni 14tu, gdyż w razie przeciwnym władze nie będą w swych dalszych zarządzeniach związane.

§ 65.

Postanowienia przejściowe.

Wygotowane według przepisu próśby o pozwolenie na utrzymywanie aptek publicznych, nowo utworzyć się mających, które nadejdą do politycznej władzy krajowej w ciągu pierwszych trzech miesięcy po wejściu w życie tej ustawy, należy podać do publicznej wiadomości według §u 48go z początkiem czwartego miesiąca, i to wszystkie jednocześnie.

Terminy, ustanowione w §§ach 49tym i 50tym na wydawanie opinii przez gminy i powiaty, względnie reprezentację stanu aptekarskiego, mogą władze w pierwszym roku mocy obowiązującej niniejszej ustawy w razie potrzeby stosownie przedłużyć.

Tym farmaceutom, którzy przed wejściem w życie tej ustawy po złożeniu egzaminu tyrocylnego i przed uzyskaniem stopnia akademickiego magistra farmacyi byli zatrudnieni w służbie farmaceutycznej w jednej z tutejszych aptek publicznych, należy czas tego zatrudnienia policzyć do czasu służby, wymaganego do uzyskania koncesyi na utrzymywanie w ruchu apteki, nowo utworzyć się mającej.

W okresie przejściowym, który trwać będzie przez trzy lata od wejścia w życie niniejszej ustawy, § 3ci będzie zmodyfikowany w następujący sposób:

Prawo ubiegania się o aptekę, nowo utworzyć się mającą, przysługuje:

- a) w pierwszym roku obowiązywania ustawy tylko magistróm, mającym 25 albo więcej lat służby,
- b) w drugim i trzecim roku obowiązywania ustawy tylko magistróm, mającym 20 albo więcej lat służby.

§ 66.

Stosunek tej ustawy do innych przepisów.

Przepisy, dotyczące pokrywania potrzeby środków leczniczych dla siły zbrojnej, oraz przepisy co do apteczek skrzynkowych, które mają być utrzymywane na pokładach statków morskich handlowych, nie doznają skutkiem tej ustawy żadnej zmiany; podobnie też zachowują moc swoją postanowienia powszechnej ustawy karnej, o ile nie zmienia ich zarządzenie §u 67go, oraz postanowienia ordynacji egzekucyjnej i ustawy z dnia 30. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 68, dotyczącej organizacji powszechnej służby zdrowia.

Wszystkie inne dawniejsze przepisy, odnoszące się do kwestyi, uregulowanych w tej ustawie, a zostające w sprzeczności z jej postanowieniami, zostają uchylone.

§ 67.

Ustawa karna z dnia 27. maja 1852, Dz. u. p. Nr. 117, zostaje zmieniona i uzupełniona następującymi postanowieniami:

1. §§y 345ty aż do 353go włącznie zostają uchylone;

2. po §ie 344tym należy wstawić:

Przewinienia przy utrzymywaniu ruchu aptecznego.

§ 345.

Aptekarze, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek, zastępcy, którym powierzono zaopatrywanie apteki, pomocnicy aptekarscy i lekarze, upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, którzy z zaniechaniem szczególnych przepisów, obowiązujących co do przechowywania, przyrządzania i wydawania środków leczniczych, tudzież co do utrzymywania ruchu aptecznego w ogólności, dopuszczają się jakiegos czynu lub zaniechania, poczytalnego według §u 335go i mogącego spowodować lub zwiększyć niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia lub bezpieczeństwa cielesnego ludzi, karani będą za przekroczenie grzywną od 5 do 500 złotych albo aresztem od trzech dni do trzech miesięcy, a gdyby wskutek tego czynu nastąpiło ciężkie obrażenie cielesne lub śmierć człowieka, wymierzona będzie kara według §u 335go.

Tym karom podpadają aptekarze i inne osoby, odpowiadające za prowadzenie ruchu apteki także w takim razie, gdy stały się winnymi zaniedbania należytego nadzoru nad siłami pomoenicznymi, zatrudnionymi przy ruchu aptecznym.

Gdyby czyn, podlegający ukaraniu według postanowień karnych §u 335go, był popełniony wskutek braku umiejętności lub biegłości, których potrzeba do wykonywania zawodów lub uprawnień, wspomnianych w pierwszym ustępie, należy winnemu, oprócz należącej mu się zresztą kary, zabronić wyrokami wykonywania zawodu lub uprawnienia na tak długo, dopóki nie udowodni usunięcia tego braku.

§ 68.

Wejście w wykonanie tej ustawy.

Niniejsza ustawa wejdzie w wykonanie w dniu ogłoszenia.

§ 69.

Przepis wykonawczy.

Wykonanie tej ustawy polecam Ministrowi spraw wewnętrznych i Ministrowi sprawiedliwości za porozumieniem z interesowanymi ministerstwami.

Budapeszt, dnia 18. grudnia 1906.

Franciszek Jósef wkr.

Beck wkr.

Klein wkr.

Bienert wkr.

6.

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 2. stycznia 1907,

dotyczące tworzenia wydziałów czynnych (zostających w kondycyi) farmaceutów.

Dla wykonania postanowień §u 63go ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5, o uregulowaniu spraw, aptek dotyczących, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Dopóki nie będą utworzone izby aptekarskie, mają w okręgu każdego samoistnego gremium aptekarskiego ci magistrowie farmacyi, którzy na obszarze dotyczącego gremium pełnią czynną służbę farmaceutyczną w jednej z aptek publicznych lub zakładowych, wybrać ze swego grona wydział.

Wydział ten powołany będzie do wydawania opinii we wszystkich tych przypadkach, w których według postanowień ustawy z dnia 18. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 5, o uregulowaniu spraw, aptek dotyczących, ma być wysłuchiwana reprezentacja stanu aptekarskiego.

§ 2.

W okręgu głównych gremiów aptekarskich w Wiedniu i Pradze, składać się będą rzeczony wydziały z 12 członków i 6 zastępców, w okręgu głównego gremium aptekarskiego w Gracu, oraz w okręgach gremiów we Lwowie i w Krakowie z 6 członków i 3 zastępców, w okręgu głównych gremiów aptekarskich w Bernie, Ołomuńcu, Tryeście i Opawie oraz w okręgu gremium w Linciu z 4 członków i 2 zastępców, w okręgu gremiów Viertel ober dem Wienerwald, Viertel unter dem Wienerwald, Viertel ober dem Manhartsberg i Viertel unter dem Manhartsberg, nadto w okręgu gremiów w Czerniowcach, Solnogradzie, Celowcu, Lublanie, Gorycyi i Istrii z 3 członków i 2 zastępców.

§ 3.

Prawo do wyboru członków wydziału i ich zastępców na pewien okręg gremialny przysługuje według postanowień tego rozporządzenia każdemu magistrowi farmacyi, który w granicach okręgu gremialnego pełni czynną służbę farmaceutyczną w pewnej aptece publicznej lub zakładowej, jest obywatelem austriackim, używa w zupełności wszystkich praw obywatelskich i nie jest według postanowień statutu gremialnego uprawnionym do głosowania członkiem gremium.

Uprawnienie do wyboru będzie stwierdzone przez wpisanie na listę wyborców (§ 5ty, ustęp trzeci).

Wydziałowym lub zastępcą wydziałowego może być wybrany każdy uprawniony do wyboru.

§ 4.

Przeprowadzenie wyboru jest rzeczą politycznej władzy krajowej, właściwej dla okręgu gremialnego, lub władzy politycznej I. instancyi, której władza krajowa poleci przeprowadzenie wyboru (władza wyborcza).

§ 5.

Dla przeprowadzenia wyboru władza wyborcza sporządzi spis wszystkich uprawnionych do wyboru. W tym celu powinna się zwrócić do przewodniczącego tego gremium, dla okręgu którego wydział ma być wybrany a gdyby istniał wydział farmaceutów, w kondycyi zostających, także do tego wydziału, z zawiązaniem do przedłużenia sporządzonego w alfabetycznym porządku wykazu tych magistrów

farmacyi, którzy w granicach okręgu gremialnego mają prawo do wyboru wydziału, a następnie na podstawie poczynionych z urzędu dochodzeń szczegółów, w tych wykazach zawarte, uzupełnić i sprostować.

Wybór będzie rozpisany drogą obwieszczenia, wydanego przez władzę wyborczą, które ma być podane do powszechnej wiadomości w urzędowej gazecie krajowej. W tem obwieszczeniu należy uprawnionych do wyboru uczynić uważnymi na to, że lista wyborcza będzie leżała przez okres 14-dniowy, licząc od dnia obwieszczenia, w biurze władzy wyborczej, gdzie ją każdy może przeglądać w godzinach urzędowych, i że każdy uprawniony do wyboru może w ciągu tego okresu zgłosić się ustnie albo pisemnie do władzy wyborczej z prośbą o wpisanie go na listę, przedkładając dowody swego uprawnienia do wyboru. Nadto w rzezonem obwieszczeniu należy wyznaczyć termin do nadsyłania kartek głosowania do władzy wyborczej, oraz dzień liczenia głosów (skrutinium).

Po zbadaniu zgłoszeń, które nadeszły w ciągu wyznaczonego na to okresu, winna władza wyborcza ustalić ostatecznie listę wyborczą i doręczyć uprawnionym do wyboru kartki głosowania, sporządzone według załączonego formularza i dające się zakleić. Kartki te powinny być opatrzone pieczęcią urzędową władzy wyborczej.

W miejsce kartek do głosowania, które się zapodziały lub stały nieprzydatne do użytku, winna władza wyborcza wydać uprawnionym do wyboru na ich żądanie świeże kartki, które należy oznaczyć jako duplikaty. Wydanie duplikatu kartki do głosowania należy zaznaczyć na liście wyborczej obok nazwiska odnośnego uprawnionego.

§ 6.

Wybory odbywają się piśmiennie, a mianowicie przez nadesłanie lub oddanie władzy wyborczej kartki głosowania. Kartkę taką musi uprawniony do wyboru na tem miejscu, które zostaje niezaklejone, podpisać, a obok podpisu uwidocznić swe stanowisko służbowe i miejsce zamieszkania.

Kartki głosowania, nie wydane przez władzę, nie mniej też kartki głosowania, nie opatrzone podpisem stosownie do zarządzenia poprzedzającego ustępu, są nieważne.

Te osoby, za którymi uprawniony do wyboru oddaje głos w celu obrania ich wydziałowymi lub zastępcami wydziałowych, powinien wymienić na kartce głosowania w przeznaczonych na to rubrykach.

§ 7.

Sprawdzenie wyniku wyboru (skrutinium) odbędzie się w przeznaczonym na to dniu w biurze władzy wyborczej, a skuteczną je komisya, złożona z delegata władzy wyborczej jako przewodniczącego i z dwóch uprawnionych do wyboru jako mężów zaufania.

Przy pierwszym wyborze, tudzież przy wyborach po rozwiązaniu wydziału, mężów zaufania powoła władza wyborcza, a przy wszystkich innych wyborach wydeleguje ich wydział. Gdyby z członków komisji, należących do stanu farmaceutów, nie jawił się jeden lub drugi albo zgłosił żaden, lub gdyby jeden z nich albo obaj oddalili się przed ukończeniem liczenia (skrutinium), czynności komisji wyborczej weźmie na się delegat władzy i przeprowadzi liczenie do końca.)

§ 8.

Liczenie głosów odbywa się jawnie. Nasamprzód uwidocznić należy w przewidzianej na to rubryce listy wyborczej obok nazwisk farmaceutów, uprawnionych do wyboru, że oddali ważne kartki głosowania. Następnie odrywa się tę część każdej kartki, na której znajduje się podpis uprawnionego do wyboru, a kartki same miesza się ze sobą. Sprawdzenie wyniku wyboru odbywa się po zmieszaniu kartek tym sposobem, że przewodniczący komisji wyborczej otwiera zaklejone kartki i odczytuje nazwiska proponowanych na wydziałowych i zastępców wydziałowych. Te nazwiska zaciąga się do dwóch oddzielnych list głosowania, z których jedna jest przeznaczona dla wydziałowych, a druga dla zastępców wydziałowych, i w których obok nazwiska każdego proponowanego uwidocznić należy, ile ważnych głosów za nim oddano.

§ 9.

Gdyby pewna kartka do głosowania zawierała w sobie ponad tę ilość wydziałowych i zastępców wydziałowych, która ma być wybrana, jeszcze więcej nazwisk, należy liczyć tylko te nazwiska, które są na kartce wymienione nasamprzód. Gdyby pewne nazwisko było wymienione na jednej kartce głosowania kilka razy, należy je na liście głosowania dla wydziałowych, względnie zastępców wydziałowych, zapisać tylko raz jeden.

W kwestyi ważności głosów rozstrzyga komisya wyborcza większością głosów.

§ 10.

Za wybranych uważani będą ci, na których padło najwięcej głosów.

W razie równości głosów rozstrzyga los.

Gdyby jeden z tych, którzy zostali wybrani wydziałowymi, otrzymał także głosy na zastępcę wydziałowego, to przy stwierdzaniu wyniku wyboru zastępców wydziałowych tych głosów liczyć się nie będzie.

§ 11.

O stwierdzeniu wyniku wyboru należy spisać protokół.

Po ukończeniu liczenia głosów należy ogłosić wynik wyboru, a akt wyborczy odesłać do politycznej władzy krajowej.

Zażalenia przeciw wyborowi wnosić należy pisemnie do trzech dni po ogłoszeniu wyniku wyboru bezpośrednio do politycznej władzy krajowej. Władza krajowa bada akt wyborczy, rozstrzyga zażalenia i w razie wykrycia nieprawidłowości, które mogły mieć decydujący wpływ na wynik wyboru, unieważnia wybór. Gdy zachodzi taki przypadek, władza krajowa może nawet z urzędu wybór unieważnić.

§ 12.

Gdy władza krajowa nie unieważni wyboru, władza wyborcza zarządzi ukonstytuowanie wydziału, które dokonane będzie przez wybór przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego.

Nazwiska i miejsca zamieszkania przewodniczącego i jego zastępcy winna polityczna władza krajowa podać do powszechnej wiadomości w urzędowej gazecie krajowej.

§ 13.

Członkowie wydziału i ich zastępcy będą wybierani na okres trzechletni, zostają jednak na swych stanowiskach i po upływie tego okresu aż do ukonstytuowania się nowego wydziału.

§ 14.

Przewodniczącego i jego zastępcę wybiera się na okres urzędowania wydziału.

Gdyby miejsce przewodniczącego lub jego zastępcy opróżniło się przed upływem tego okresu urzędowania, należy zarządzić na resztę tego okresu nowy wybór. O wyniku nowego wyboru należy uwiadomić polityczną władzę krajową, która ogłosi go w urzędowej gazecie krajowej (§ 12ty, ustęp 2gi).

W miejsce członków, ustępujących z wydziału, winien przewodniczący powołać zastępców, i to tak, żeby jako pierwszy wszedł do wydziału ten, który przy wyborze otrzymał największą ilość głosów. W razie równości głosów rozstrzyga los.

Gdyby w czynności członków wydziału zachodziła jakaś przemijająca przeszkoda, zastępców ich zwoływać się nie będzie.

Gdy ogólna ilość członków i ich zastępców wynosi już tylko połowę ogólnej ilości członków wydziału (§ 2gi), natenczas mandaty pozostałych członków wygasają i należy zarządzić nowy wybór.

§ 15.

Członek wydziału lub zastępca wydziałowego traci swój mandat:

- a) gdy nie pełni już czynnej służby farmaceutycznej w jakiejś aptece publicznej lub zakładowej w okręgu gremialnym;
- b) gdy zostanie uprawnionym do głosowania członkiem pewnego gremium.

Postanowienia poprzedzającego ustępu, lit. a, nie mają zastosowania do przewodniczącego wydziału, gdy poświęca się wyłącznie czynnościom wydziału.

§ 16.

Przewodniczący, a gdyby mu nie pozwalała jaka przeszkoda, jego zastępca, przewodniczy wydziałowi, zwołuje i zagaja posiedzenia, kieruje ich przebiegiem i zamyka je, reprezentuje wydział na zewnątrz i pośredniczy w załatwianiu czynności wydziału.

§ 17.

Przewodniczący, jego zastępca i członkowie wydziału sprawują swój urząd bezpłatnie; jednakże należy się im wynagrodzenie wydatków w gotówce, spowodowanych wypełnianiem ich powinności w wydziale. Na pokrywanie tych wydatków, oraz innych rozchodów, połączonych ze sprawowaniem czynności wydziału, można od magistrów farmacyi, zatrudnionych w okręgu gremialnym, a nie pozbawionych prawa wyboru, pobierać opłaty.

§ 18.

Aby uchwała wydziału była ważną, potrzeba, aby na nią zgodziła się większa połowa członków.

Uchwały co do pobierania opłat (§ 17ty) winny być ogłoszone w urzędowej gazecie krajowej z tą uwagą, że protesty obowiązanych do jej uiszczenia mają być wnoszone do wydziału na piśmie do dnia 14tu po ogłoszeniu. Takie uchwały podlegają zatwierdzeniu politycznej władzy krajowej, właściwej dla okręgu gremialnego, i muszą jej w tym celu po upływie okresu wnoszenia protestów być przedłożone z dołączeniem wszystkich protestów.

§ 19.

Polityczna władza krajowa ma prawo rozwiązać wydział, gdyby przekroczył swój ustawowy zakres działania lub gdyby administracja jego była przeciwna ustawie i przepisom.

Decyzya w tej mierze jest ostateczną.

§ 20.

To rozporządzenie nabędzie mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Bienert w r.

Brzeg gumowany.

Kartka głosowania

do wyboru wydziału czynnych (w kondycji zostających) farmaceutów
w okręgu gremialnym .....

Nazwisko i miejsce zamieszkania

farmaceutów, proponowanych na

wydziałowych

zastępców wydziałowych

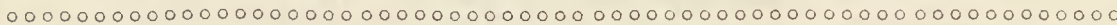
Brzeg gumowany.

Brzeg gumowany.

Pieczęć urzędowa władzy wyborczej.

(Brzeg podziurkowany.)

.....
Podpis uprawnionego do wyboru oraz oznaczenie jego stanowiska służbowego
i miejsca zamieszkania.

Kartka głosowania
do wyboru wydziału czynnych (w kondygi zosłających) farmaceutów
w okręgu gremialnym